

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024603 22 Кж 27
Бања Лука, 27.12.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија, Обрена Бужанина предсједника вијећа, Душка Бојовића и др Вељка Икановића чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Б.Ђ. и Е.Б. због кривичног дјела - тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, те оптуженог Р.Г. због кривичног дјела - тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. истог законика, а и оптуженог Б.Ђ. због кривичног дјела - недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби Републичког јавног тужилаштва - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука, те жалбама оптуженог Б.Ђ. и његовог браниоца адвоката Т.С. из Б., као и жалби браниоца оптуженог Р.Г., адвоката М.Б. из Б.1, изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањалуци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 20 К-п од 15.7.2022. године, у сједници вијећа, којој су присуствовали Републички јавни тужилац Сњежана Петковић, оптужени Б.Ђ. и његови браниоци, адвокати Т.С. из Б. и В.Р. из Б.1, те оптужени Р.Г. и његов бранилац, адвокат мр С.Б. из Б.1, а и оптужени Е.Б. и његов бранилац, адвокат Д.С. из Б.1, одржаној дана 27.12.2023. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Уважавају се жалбе, Републичког јавног тужилаштва - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука, те оптуженог Б.Ђ. а и његовог браниоца, као и браниоца оптуженог Р.Г., укида се пресуда Окружног суда у Бањалуци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 20 К-п од 15.7.2022. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањалуци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 20 К-п од 15.7.2022. године оптужени Б.Ђ. је оглашен кривим због кривичног дјела - тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелом - недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, а оптужени Р.Г. оглашен кривим због кривичног дјела - тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом

39. КЗ РС, за која дјела је оптуженом Б.Ђ. изречена, за кривично дјело - тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС казна дуготрајног затвора у трајању од 39 (тридесет девет) година, а за кривично дјело - недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС казна затвора у трајању од 2 (двје) године, тако да је осуђен на јединствену казну дуготрајног затвора у трајању од 40 (четрдесет) година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 12.6.2019. године од 23.00 часа као дана лишења слободе, па све док притвор траје, а оптужени Р.Г. је осуђен на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 10.5.2019. године од 15.15 часова као дана лишења слободе, па све док притвор траје.

Оптужени Б.Ђ. и Р.Г. су и обавезани да оштећеним, Т.К., Н.К., П.К., В.К. и С.К., солидарно исплате износ од 100.000 КМ, и то сваком од њих по 20.000 КМ, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица, супруга и оца, у року од 30 (тридесет) дана од дана правоснажности пресуде, са законском затезном каматом на досуђене износе, која почиње тећи од дана протеча рока за добровољно извршење обавезе. Оштећени Т.П. и млдб. А.П., заступан по законском заступнику Т.П., као и оштећени Г.И. су са имовинскоправним захтјевима упућени на парницу. Оптуженом Б.Ђ. је и изречена мјера безбједности одузимања аутоматске пушке марке „СZ М70 АВ2“ call 7,62 mm, фабрички број ..., као предмета употрејабљеног за извршења кривичног дјела, а сходно одредбама члана 385. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС) је одузета и аутоматска пушка марке „СZ М70 АВ2“ call 7,62 mm, фабрички број ..., која је припадала покојном Ж.К., које пушке ће након правоснажности пресуде, ради њиховог уништења, преузети из депозита тог суда, МУП Републике Српске, ПУ Б.. Оптужени Б.Ђ. и Р.Г. су такође обавезани да солидарно носе трошкове кривичног поступка у укупном износу од 26.949,15 КМ, те оптужени Б.Ђ. још и трошкове заступања браниоца по службеној дужности, адвоката В.Р. из Б.1, а оптужени Р.Г. још и трошкове заступања по браниоцу по службеној дужности, адвокату М.Б. из Б.1, чије висине ће суд утврдити посебним рјешењима, у складу са чланом 97. став 2. ЗКП РС.

С друге стране, побијаном пресудом је оптужени Е.Б., на основу одредбе члана 298. тачка в) ЗКП РС ослобођен од оптужбе да је заједно са оптуженим Б.Ђ. и уз помоћ оптуженог Р.Г., учинио кривично дјело - тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, јер није доказано да је учинио то дјело. Сходно томе, оштећени Т.К., Н.К., П.К., В.К., С.К., Т.П., А.П. и Г.И., су са имовинскоправним захтјевима у погледу тог оптуженог, упућени на парницу, док је на основу одредбе члана 100. став 1. ЗКП РС одређено да трошкови кривичног поступка из члана 96. став 2. тачке а) до њ) тог закона, као и нужни издаци тог оптуженог и нужни издаци и награда његовог браниоца, падају на терет буџетских средстава, с тим да ће о нужним издацима и награди браниоца по службеној дужности, адвоката Д.С. из Б.1, суд одлучити посебним рјешењем, у складу са одредбом члана 97. став 2. ЗКП РС.

Против побијане пресуде жалбе су благовремено изјавили, Републичко јавно тужилаштво - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала (у даљем тексту: Републичко јавно тужилаштво), те оптужени Б.Ђ. и његов бранилац, а и адвокат Т.С., као и ранији бранилац оптуженог Р.Г., адвокат М.Б.

Одговор на жалбу Републичког јавног тужилаштва, је дао бранилац оптуженог Е.Б., адвокат Д.С..

Републичко јавно тужилаштво је жалбу, у односу на дио пресуде којим је оптужени Е.Б. ослобођен од оптужбе, изјавило због битне повреде одредаба кривичног поступка (из члана 311. став 1. тачка к. ЗКП РС) и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања (из члана 313. став 1. ЗКП РС), с приједлогом да Врховни суд Републике Српске уважи жалбу, преиначи пресуду у побијаном дијелу и тог оптуженог огласи кривим због кривичног дјела - тешко убиство из члана (погрешно у жалби наведено) „124. став 2. КЗ РС“ (умјесто 125. став 2. КЗ РС) и казни у складу са законом или пак да пресуду у том дијелу укине и врати на поновно суђење.

Бранилац оптуженог Б.Ђ., адвокат Т.С. је жалбу изјавила због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни и имовинскоправном захтјеву, мјери безбједности одузимања предмета и трошковима поступка, с приједлогом да се пресуда преиначи и оптужени Б.Ђ. ослободи од оптужбе или пак да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измијењеним вијећем, а оптужени Б.Ђ. је жалбу изјавио због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се цијели поступак врати на поновно суђење, те да се он пусти на слободу и брани са слободе.

Бранилац оптуженог Р.Г., адвокат М.Б. је жалбу изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву, с приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако да се оптужени Р.Г. ослободи од оптужбе и одмах пусти на слободу.

У одговору на жалбу Републичког јавног тужилаштва, бранилац оптуженог Е.Б., адвокат Д.С. је навео да је жалба без законског основа, јер не садржи нити један ваљан разлог да побијана пресуда, у односу на његовог брањеника, буде преиначена или укинута уз одређивање поновног одлучивања пред првостепеним судом, па је предложио да се жалба одбије и побијана пресуда потврди.

У сједници вијећа овог суда, Републички јавни тужилац Сњежана Петковић је остала код изјављене жалбе тужилаштва, а бранилац оптуженог Б.Ђ. адвокат Т.С. је изложила жалбу коју је изјавила, са којом се и сагласио тај оптужени, остајући и код своје изјављене жалбе. Такође је садашњи бранилац оптуженог Р.Г., адвокат мр С.Б. изложио жалбу коју је изјавио раније бранилац тог оптуженог, адвокат М.Б., коју жалбу је и подржао тај оптужени. Бранилац оптуженог Е.Б., адвокат Д.С. је изложио одговор на жалбу Републичког јавног тужилаштва, који је и подржао тај оптужени.

Испитајући побијану пресуду, у дијеловима који се побијају жалбама, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

У побијаној пресуди је суд утврдио да је оптужени Б.Ђ., заједно са сада покојним Ж.К., по претходном договору организовао лишавање живота оштећеног С.К.1, власника „S.S.“ д.о.о. за ... Б.1, а да им је оптужени Р.Г., који је запослен у том друштву и ангажован на пословима личног обезбјеђења супруге и дјеце оштећеног К., помогао у томе, достављајући путем телефона или у непосредним контактима Ж.К.

информације о кретању и навикама оштећеног С.К.1, знајући да ће тај оштећени бити лишен живота и пристајући на то, а за које пружене информације му је Ж.К. обећао опростити новчани дуг, након чега су се Ж.К. и оптужени Б.Ђ. дана 22.4.2019. године, претходно се саставши са оптуженим Е.Б. у угоститељском објекту „П.“ на подручју општине Л. те раставши се од њега, упутили у улицу ... до кућног броја ... у насељу Г. и сакрили у жбуње са десне стране пута, посматрано у смјеру породичне куће оштећеног С.К.1, чекајући наилазак возила у којем би се требао налазити тај оштећени, а што је Ж.К. путем телефона дојављено од стране непознатог лица (што је према оптужници стављено на терет оптуженом Е.Б.) које је за то вријеме у непосредној близини угоститељског објекта „М.“ пазило и осматрало кретање тог оштећеног, који је заједно са лицима из свог обезбјеђења кренуо у правцу своје породичне куће (у којој је био привремено смјештен док му се реновира стан у Б.1), возилом марке „Toyota“ модел „Land Cruiser“ (у даљем тексту: возило „Land Cruiser“) са затамњеним вјетробранским стаклима, којим је управљао оштећени Г.И., а на мјесту сувозача се налазио оштећени Ж.П., те на задњем сједишту иза сувозача се налазио оштећени С.К.1. Даље је утврђено да су, када се то возило приближавало скретању у десно на путу за породичну кућу оштећеног С.К.1, којом приликом је оштећени Г.И. смањио брзину кретања возила на 20 km/h, Ж.К. и оптужени Б.Ђ. са узвишења са десне стране пута којим је наилазило то возило, отворили рафалну паљбу из аутоматских пушака по предњој и десној бочној страни возила, у намјери да оштећеног С.К.1 и његове пратиоце лише живота, испаливши најмање 20 метака из пушке марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm фабрички број ...3 и најмање 17 метака из пушке марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm фабрички број ..., а при чему је и утврђено да је пушка серијски број ... и раније била у посједу оптуженог Б.Ђ., док су другу пушку набавили од непознатог лица на неутврђен начин. Од испалиених метака су погодили сву тројицу оштећених у возилу, нанијевши С.К.1 тешке и по живот опасне тјелесне повреде, превасходно у виду стрелне ране главе, с преломом костију лобање и оштећењем ткива мозга, те стрелне ране лијеве бочне стране врата, усљед којих је, због оштећења за живот важних можданих центара, наступила тренутна смрт, а Ж.П. нанијевши тешке и по живот опасне тјелесне повреде у виду стрелне ране грудног коша, десно потпазушно, те стрелне ране десне бочне стране врата, стрелне ране десно поткључно и стрелне ране руку и дефекта коже, усљед којих је, због поремећаја дисања и продора крви и ваздуха у грудну дупљу, наступила тренутна смрт, а Г.И. нанијевши тешке тјелесне повреде у виду стрелне повреде десног кољена са преломом спољашњег кондила десне наткољеничне кости, те стрелну повреду у предјелу лијевог кољена и лаку тјелесну повреду у виду стрелне повреде десне подлактице. За то вријеме док су Ж.К. и оптужени Б.Ђ. пуцали по возилу, оштећени Г.И. је зауставио возило и искочио кроз врата, бацивши се на земљу, те из службеног пиштоља марке „Glock 17“ call. 9 mm, фабрички број ..., испалио најмање 14 метака у правцу Ж.К. и оптуженог Б.Ђ. који су се удаљавали од возила низ пут, па у још једном наврату узвратили паљбу испаливши неколико метака у правцу возила „Land Cruiser“ погодивши задњи дио возила, при чему је у међусобној размјени ватре са оштећеним Г.И., погођен Ж.К. који је задобио повреду у виду прострелне ране у регији лијевог кука, усљед које је, због акутног спољашњег и унутрашњег искрварења из лијеве бутне артерије и пратеће вене, наступила његова смрт на лицу мјеста. Након тога је оптужени Б.Ђ. побјегао са лица мјеста, сакривши у траву, на удаљености од око 55 метара од мјеста гдје је пронађено тијело Ж.К., два спојена оквира за аутоматску пушку, те на удаљености од 135 метара двије аутоматске пушке из којих су пуцали, док је оштећени Г.И. за то вријеме сјео у возило „Land Cruiser“ и са повријеђенима у возилу, оштећеним Ж.П. и С.К.1, одвезао возило до имања оштећеног С.К.1 удаљеног око 500 метара од лица мјеста пуцања, да би се потом, оптужени Б.Ђ. сутрадан око 2:00 часа изјутра, путничким моторним возилом марке „VW Golf 7“

регистарски број ..., упутио у бијег у правцу Федерације Босне и Херцеговине. Сходно наведеном, закључено је да су оптужени Б.Ђ. и Р.Г. учинили кривична дјела која им се стављају на терет, а оптужени Е.Б. је ослобођен од оптужбе да је заједно са оптуженим Б.Ђ. и уз помоћ оптуженог Р.Г., сачинио план о начину извршења кривичног дјела - тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, то јест о начину комуницирања са лица мјеста извршења тог дјела и дојављивања телефоном, претплатничког броја ..., у 22:34:10 часова Ж.К. на претплатнички број ..., података о кретању возила „Land Cruiser“ и распореду оштећених у возилу, а да би се након тога, у намјери да себи обезбиједи алиби, својим возилом марке „Opel Corsa“ црне боје, регистарски број ... одвезао до угоститељског објекта „А.“ у Л., гдје му је ванбрачна супруга која је запослена као конобарица, завршавала рад у поподневној смјени, па да када му се потом у 23:11 часова Ж.К. није јавио на телефон (јер је претходно лишен живота), је телефон уништио и одбацио на неутврђену локацију, како би уништио један од предмета извршења кривичног дјела.

Такво утврђење у погледу начина пуцања на возило „Land Cruiser“ и повреда које су задобили оштећени, суд је засновао на записнику о увиђају на лицу мјеста, са фотодокументацијом и скицом лица мјеста, као и налазима и мишљењима вјештака судске медицине из ЈЗУ Завод за ... РС Б.1, и то др М.С., др Ж.К.1 и др Д.Н. о задобијеним повредама код оштећених у возилу, као и убијеног Ж.К., при чему је прихваћен налаз и мишљење вјештака судске медицине др М.С. у погледу повреда које је задобио оштећени С.К.1, док није прихваћено заједничко судско-медицинско и балистичко вјештачење од стране вјештака медицинске струке, проф. др мед. сци. В.Т. из Т. и вјештака балистичке струке (уједно и форензичке тродиомензионалне реконструкције) инг. В.М. из З., које вјештачење је извршено по наредби суда, а на приједлог бранилаца оптуженог Б.Ђ.. У вези с тим је суд утврдио да је испаливање метака на возило „Land Cruiser“ извршено са десне а и предње стране возила, али не и са лијеве стране возила, иако су чауре метака из поменутих аутоматских пушака пронађене и са лијеве стране возила, како то произилази из записника о увиђају са фотодокументацијом и скицом лица мјеста, а што је и констатовано у налазу и мишљењу вјештака балистичара инг. В.М. који је навео да су се, с обзиром на распоред пронађених чаура из аутоматских пушака на лицу мјеста, нападачи са десне стране пута кретали тако да су пуцајући у правцу возила, прешли на предњу а и лијеву страну пута, коју разлику у односу на то да није пуцано са лијеве стране пута је суд објаснио тиме да су чауре на путу са десне стране возила, могле бити пребачене на лијеву страну пута услед тога што су до вршења увиђаја, тим (макадамским) путем прошла у оба смјера 3 - 4 возила која су дошла на лице мјеста и одвезла оштећене у болницу, али којем закључку суда је одбрана оптуженог Б.Ђ. оправдано приговорила истичући да чауре „нису папир да би могле прелетјети са једне стране пута на другу“.

При томе је у погледу повреда које је задобио оштећени С.К.1, суд поклонио вјеру налазу и мишљењу вјештака обдуцента др М.С. који је изричито навео да је масивна рана на глави тог оштећеног која је проузроковала смрт, настала продирањем најмање два пројектила испалијена из даљине са десне предње стране главе тог оштећеног, па да се то види по томе што су кости лобање на мјесту продирања пројектила заломљене према унутра, а на мјесту њиховог изласка заломљене према вани, те да таква велика рана ни у ком случају није могла настати дејством једног пројектила који је био испалијен одоздо кроз врат и кроз главу, па да стога повреда на врату никако није могла настати пуцањем из ватреног оружја из прислона, јер у рани нису нађени трагови чађи настали скупљањем несагорјелих и дјелимично сагорјелих честица, нити трагови опекотине на ткиву који би морали бити присутни код опаљења

из близине. Том налазу и мишљењу је супростављен налаз и мишљење вјештака медицинске струке др В.Т., који је навео да је до настанка масивне ране на глави оштећеног С.К.1 дошло услед дејства пројектила испалењеног из ручног ватреног оружја из апсолутне близине, при чему су уста цијеви оружја била прислоњена или пар милиметара удаљена од површине коже на лијевој бочној страни врата тог оштећеног, који је у том тренутку сједио унутар возила на стражњем десном сједишту иза сједишта сувозача, при чему се том приликом измицао и нагињао у десну страну према стражњим десним вратима возила и нешто према натраг, а чему у прилог говоре и трагови прскотина крви и можданог ткива на стропу у предјелу стропног рукохвата унутар возила изнад сједишта на којем је сједио тај оштећени, а и трагови прскотина крви и мозга на унутрашњој страни стакла стражњих врата, те и опсежни трагови на унутрашњој страни тих врата, што је и видљиво на фотодокументацији о прегледу унутрашњости возила, сходно чему је тај вјештак недвосмислено констатовао да је оштећени С.К.1 у предно лијеве стране врата испод доње вилице лијево, погођен зрном метка испалењеног из ручног ватреног оружја у унутрашњости кабине возила, којом приликом је цијев оружја била постављена готово вертикално, благо косо нагнута ка натраг и удесно, што је потврдио и вјештак балистичке струке инг. В.М., али којим налазима и мишљењима суд и није поклатио вјеру.

У вези с тим је одбрана оптуженог Б.Ђ. оправдано приговорила да би, према налазу и мишљењу вјештака судске медицине др М.С. који је навео да је глава оштећеног С.К.1 била благо окренута удесно према мецима који су испаливани са десне стране возила, произилазило да је метак који је погодио тог оштећеног у лијеву страну врата, имао немогућу путању тако да би испалењен са десне стране возила направио полукруг и погодио тог оштећеног у лијеву страну врата, што је немогуће, а код неспорне чињенице да су на фотографији снимљеној приликом увиђаја управо видљиве прскотине крви и мозговине по стропу кабине возила на позицији изнад главе мртвог тијела тог оштећеног, па да код локализације излазне зјапеће ране у предњем дијелу лијеве половине главе (чеоно - слепочни предно главе лијево) то и упућује на закључак да тај метак никако није могао бити испалењен са десне, вањске стране возила, већ да је цијев ручног ватреног оружја којим је погођен тај оштећени, била постављена (како је већ наведено) готово вертикално, благо косо нагнута ка натраг и удесно, како су то и навели вјештаци судске медицине др В.Т. и балистичке струке инг. В.М., констатујући да је оштећени С.К.1 тим метком погођен тако да је метак испалењен у унутрашњости возила.

При томе треба и навести да у судско-медицинском и балистичком вјештачењу поменути вјештаци не споре да су стрелне ране на десној страни тијела и рукама оштећеног Ж.П., које је и констатовао вјештак др Д.Н. који је вјештачио те повреде, настале испалењем метака у десну страну возила, али да су поменути вјештаци др В.Т. и инг. В.М. након непосредног прегледа возила „Land Cruiser“ утврдили да ниједан од стрелних канала који су начинили испалењени пројектили у поклопац мотора возила, не иде нити приближно у смјеру кољена лица које би сједило на мјесту возача, па тако да меци испалењени у предњи дио возила, то јест у поклопац мотора возила и нису могли погодити оштећеног Г.И. у кољена, а да такође с лијеве стране возила, на позицији врата возача са вањске стране, не постоји никакво оштећење услед зрна које би након пробоја могло погодити тог оштећеног у лијево кољено, па да истог тако и на поду возила, на сједишту возача, на конзоли, ручици мјењача и волану, нису констатовани никакви трагови крви, слиједом чега се недостатак трагова крви у возилу на позицији возача никако не уклапа у верзију догађаја коју је приказао оштећени Г.И., чију верзију је у побијаној пресуди суд прихватио. При томе су поменути вјештаци и навели да, код

чињенице да је зрно које је извађено из лијевог кољена тог оштећеног, практично неоштећено и готово цијело, call 7,62 x 39 mm, а чијем зрну је оштећен само врх, да то несумњиво указује зрно није претходно прошло кроз лим или стакло предметног возила, јер би било у знатној мјери деформисано, распаднуте и деформисане кошуљице језгре, па се по степену оштећења то зрно и разликује од свих осталих зрна и фрагмената зрна из тијела оштећених С.К.1 и Ж.П., која зрна су пробила лим или стакло возила и пронађена у дубини тијела тих оштећених, при чему су јако деформисана и распала се на снажно деформисане фрагменте, месингане кошуљице зрна и деформисане језгре зрна од олова и антимоана, што је и карактеристика зрна аутоматске пушке марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm, сходно чему су поменути вјештаци констатовали да је неприхватљива верзија догађаја оштећеног Г.И. у дијелу у којем је навео да је рањен у лијево кољено док је сједио на сједишту возача возила „Land Cruiser“, а чиме је искључена могућност да се тај оштећени налазио на мјесту возача приликом испаливања метака по возилу, будући да на то и не упућују материјални докази.

Насупрот томе, суд је утврђујући да су на фотографијама сачињеним приликом прегледа возила, видљиви трагови тамне течности на патосници испред сједишта возача, а који (како је то суд навео) асоцирају на крв, иако и није било вјештачено да ли ти трагови представљају крв, закључио да је оштећени Г.И. повреде задобио налазећи се унутар возила на сједишту возача, а у вези са чим суд, како то одбрана оптуженог Б.Ђ. правилно и истиче, није на одговарајући начин имао у виду прскајући траг крви на фелги задњег лијевог точка возила, који указује да је излијев крварења био у блиском контакту са тим точком возила, што и може да припада оштећеном Г.И., али што упућује на закључак да је тај оштећени рањен изван возила а не у возилу.

Будући да је тај оштећени у свом исказу навео да је усљед рањавања испао из возила, те са лијеве стране возила и пуцао на нападаче, такав прскајући траг крви на точку возила је суд објаснио тиме да је проузрокован тако што се тај оштећени наслањао на тај точак возила, па да тај оштећени и не би пристао (у контексту налаза и мишљења вјештака др В.Т. и инг. В.М.) да га нападачи ране у оба кољена пуцајући наводно у земљу (рикошет) да би се зрно одбило у његово кољено. Такав закључак суда је доведен у сумњу констатацијом наведених вјештака да, уколико се оштећени Г.И. налазио унутар возила на мјесту возача, онда би са великом вјероватноћом морао задобити повреде главе, грудног коша и лијеве руке, а што у конкретном није случај, при чему се не могу занемарити ни остала оштећења на возилу, прије свега на предњем вјетробранском стаклу, укупно три, од којих су два на половини стране возача, а и она оштећења предњих лијевих врата возила, али уз одсуство код тог оштећеног стрелних повреда главе и грудног коша, а што се не може правдати ни тиме да је, како је то суд навео у побијаној пресуди, оштећени Ж.П. који се налазио на мјесту сувозача, фактички својим тијелом „покупио“ те метке испалине са десне стране возила.

Поред тога је у налазу и мишљењу вјештака балистичке струке инг. В.М., на који се оправдано и позива одбрана оптуженог Б.Ђ., констатовано да је у најмању руку чудан исказ оштећенг Г.И. који је навео да је након што је ван возила испалио метке из тог пиштоља (на којој позицији је и пронађено 14 чаура калибра 9x19 mm које су испалине из тог службеног пиштоља), оставио пиштољ на путу, тачно на мјесту одакле је и пуцао, па да је, отворивши задња врата возила покушао да повуче оштећеног С.К.1, па видјевши да је већ мртав, поново сјео на мјесто возача, па да како ни оштећени Ж.П. није давао знаке живота, је стартовао возило и довезао га пред породичну кућу оштећеног С.К.1, истичући да су му након што је испалио 14 метака из пиштоља према

нападачима, они одговорили кратким рафалом (испуцавши 6 метака, чије чауре су и пронађене на путу иза возила, а на удаљености од око 30 метара од мјеста гдје су пронађене остале чауре испалене из аутоматских пушака), те да је након тога и наступио прекид напада на њега, па да је и било мрачно, а да је од испалених метака заглувио и није чуо гласове нападача, те да и није био свјестан да је један нападач погођен, а да он и поред тога оставља пиштољ на путу, иако је пиштољ једина његова одбрана, умјесто да је пиштољ напунио новим мецима и репетирањем извршио убацивање метка у цијев, те напео механизам за опаљење или пак да је дошао до пиштоља оштећеног Ж.П. који је био на мјесту сувозача, па тако и дочека евентуални нови напад. Такво понашање оштећеног Г.И., поменути вјештак сматра да је потпуно нерационално и није карактеристично за некога ко је прошао обуку заштитара, већ је карактеристично за некога ко је потпуно сигуран да неће бити даљњих пуцања према њему, а додајући (како је то и констатовао вјештак др В.Т.) да и није била сметња да тај оштећени, са повредама које је задобио, одвезе возило до породичне куће оштећеног С.К.1.

С обзиром на наведене констатације, произилази да је тиме, у знатној мјери доведен у сумњу исказ оштећеног Г.И., којем је суд у побијаној пресуди поклатио безрезервну вјеру.

Такође треба додати да је за заустављање возила „Land Cruiser“ које има аутоматски мјењач, било потребно притиснути папучицу кочнице, те пребацити ручицу мјењача у положај „П, и повући ручну кочницу, да би се возило уопште зауставило у стрмини, јер се у супротном и даље наставља кретати, како је то и констатовао вјештак машинске струке инг. Д.Д., у погледу чега је одбрана оптуженог Б.Ђ. истакла да би у конкретној ситуацији када је отворена „ватра“ из аутоматских пушака по возилу, било нормално да је оштећени Г.И. као возач, покушао да се удаљи возилом из домена „ватре“, изнијевши тезу да је тај оштећени био у дослуху са нападачима.

Такво понашање оштећеног Г.И., суд је објаснио тиме да иако је тај оштећени био обучен за ситуације које могу настати у случају напада на лице које се штити, да је у конкретном случају до напада дошло сасвим неочекивано и изненада, јер је претходно тај оштећени истим возилом прошао тим путем возећи храну за породицу оштећеног С.К.1, па тако да никаква ни практична а ни теоретска обука не може неко лице припремити за такву врсту напада, који је у конкретном случају био изван дотадашњег искуства тог оштећеног као заштитара, па да је стога била нормална његова реакција да возило заустави и „скуп се“ на сједишту возача, како би евентуално избјегао да буде погођен неким од испалених метака из аутоматских пушака, те да је чим је престала рафална палба по возилу и отворио врата возила и испао из возила, што не би учинио да је на возило пуцано и са лијеве стране возила, јер би се на тај начин изложио директној „ватри“ из оружја са те стране возила. Међутим, такво закључивање суда је супротно пронађеним чаурама са лијеве стране возила односно пута, на основу којих је вјештак балистичке струке инг. В.М. изнио мишљење да је на возило пуцано, не само са десне и предње стране возила, већ да су се нападачи при томе кретали, прешавши и на лијеву страну пута и отворили ватру и по лијевој страни возила, а на шта и упућују оштећења на лијевој страни возила, између осталог и оштећење са лијеве стране лијевог кровног носача на возилу, које суд и није имао у виду, што одбрана оптуженог Б.Ђ. основано истиче.

Чињеницу да је из лијевог кољена оштећеног Г.И. извађено зрно које потиче од метка испаљеног из аутоматске пушке број ..., а за коју пушку је ДНК вјештачењем утврђено да се на њој налазе отисци оптуженог Б.Ђ., је суд објаснио тиме да оштећени Г.И. свакако није пристао да буде рањен од стране нападача, јер није вјероватно да би ико при здравој памети пристао да га неко из аутоматске пушке рани у оба кољена и у руку, будући да су ране у кољенима такве тешке тјелесне повреде због којих је вјероватна посљедица настанка трајне инвалидности, те да с тим у вези вјештак инг. В.М. и није објаснио како су то нападачи намјерно ранили тог оштећеног и у десно кољено а и у подлактицу десне руке фрагментима пројектила, а не цијелим пројектиlima.

Како и није вјештачена одјећа оштећеног Г.И. у погледу постојања барутних честица на одјећи, а да би се уопште утврдио механизам настанка повреда тог оштећеног, како је то и констатовао вјештак судске медицине др Ж.К.1 који је вјештачио те повреде, поменуто образложење суда је доведено у сумњу, у вези са чим су вјештаци др В.Т. и инг. В.М. навели да би у конкретном случају било потребно извршити реконструкцију догађаја, и то форензичку 3D реконструкцију, на начин да се 3D скенером сниме лице мјеста, те да се добијени компјутерски 3D модел лица мјеста користи за провођење компјутерске (виртуалне реконструкције), па потом ласерским 3D скенером сниме и возило „Land Cruiser“, у које претходно треба, у оштећења угурати шипке које би служиле за каснију симулацију линије путања испаљених зрна, те потом 3D модел возила поставити на 3D модел лица мјеста, па у 3D модел возила убацити 3D моделе оштећених Г.И., Ж.П. и С.К.1, те тако направити 3D реконструкцију догађаја по исказу оштећеног Г.И., а са давањем процјене вјеродостојности његове верзије догађаја, како би се на крају и направила 3D реконструкција највјероватније верзије догађаја, а који приједлог одбране оптуженог Б.Ђ. је суд одбио.

То је суд образложио тиме да није потребно вршити реконструкцију догађаја, јер се утврђивањем тачног мјеста на коме су стајали нападачи, те под којим су углом поједини испаљени пројектили продирали у возило, као и гдје је завршио који пројектил, а и у којем полажају су се налазила тјела оштећених када су их пројектили погодили, као и како су се њихова тјела помјерала под дејством погодака пројектила, а и на којем мјесту је возило било заустављено, као и гдје је у односу на возило тачно лежао оштећени Г.И. када је отварао паљбу из службеног пиштоља, не би утврдиле неке нове чињенице које би биле битне за одлучивање у овој кривичној ствари, па да сходно томе да није прихватљива теза одбране оптуженог Б.Ђ. да је „ватра“ из аутоматског оружја отворена на возило тек када је оштећени Г.И. напустио возило, као и да су му ране које је задобио, задате накнадно од стране нападача, уз његов пристанак, да би се створио утисак да је рањен у нападу, те да Ж.К. и није убијен од стране оштећеног Г.И., већ да је убијен на неком другом мјесту, а да је на мјесту на којем је пронађен, довезен неким возилом и избачен покрај пута, тако да му је тијело намјештено у неприродан клечећи положај од стране лица која су га ту и довезла, а које тврдње су према закључивању суда засноване на погрешним констатацијама у налазу и мишљењу вјештака одбране, др В.Т. и инг. В.М., јер су у супротности са доказима оптужбе којима је суд поклатио вјеру.

Међутим, у налазу и мишљењу вјештака др В.Т. је и констатовано да прострелна рана на тијелу Ж.К., није могла бити нанесена пуцањем са мјеста на којем је затечен пиштољ из којег је пуцао оштећени Г.И. (у близини којег мјеста је и нађено 14 чаура, које су припадале мецима испаљеним из тог пиштоља), пошто висинска

разлика између мјеста одакле је пуцано и мјеста 46 метара удаљеног од тога, на којем је затечено тијело Ж.К., износи 9,30 метара, а што значи са падом терена од 11,7%, услед чега би улазна рана морала бити на вишем нивоу од излазне ране (у односу на табане убијеног), а насупрот чему је у конкретном случају излазна рана 1,5 центиметара виша од улазне, при чему се тијело Ж.К. (како је затечено приликом увиђаја) и налазило у неприродном положају, у клечећем ставу, са рукама иза леђа, којом приликом и нису пронађени интрузивни трагови крви (гледајући низ макадамски пут) који припадају Ж.К., а да нису пронађени ни на мјесту гдје је затечено његово мртво тијело, на којој позицији је и морала бити знатно већа количина трагова крви (најмање два литра). Такође је и констатовано да су на тијелу Ж.К., евидентне и повреде које су настале механизмом тангенцијалног дјеловања неког тврдог механичког средства преко површине коже одређених дијелова тијела, услед могућег превлачења тих дијелова тијела од неку тврду површину, подлогу или тло, што уз запрљаност одјеће и указује на то да је тијело било вучено по земљи.

Суд је у погледу тога дао образложење да је у тренутку када је оштећени Г.И. пуцао из лежећег положаја у правцу Ж.К., висинска разлика између њих била знатно мања од 9,30 метара, па тако да је могла бити око 5 до 6 метара, будући да су трагови крви на путу пронађени са почетком на 2/3 укупне удаљености између те двије тачке, те да то вјештак медицинске струке др В.Т. и није узео у обзир, па да и произилази да се Ж.К. кретао низбрдо по путу још око 15- так метара гдје је и пао, због чега се и налазе трагови земље на његовој одјећи, па како се и није могао даље кретати (због лома карличне и бутне кости) да је стога његово тијело пронађено на мјесту гдје је и пао, слиједом чега да није тачан закључак вјештака судске медицине др В.Т. да је положај у којем се налазио Ж.К. (сједећи положај са стопалом десне ноге ослоњеном од тло и усправном десном потколјеницом, а лијевом ногом повијеном у кољену и ослоњеном предњом страном кољена и лијеве потколјенице о тло, главом повијеном напријед и рукама забаченим према натраг) апсолутно неприхватљив и неприродан за лице које трчи низ брдо, односно низ пут, са задобијеном повредом лијеве бутне артерије и њој пратеће вене, што је праћено интензивним крварењем са смртним исходом.

Међутим такво закључивање суда је доведено у сумњу констатацијом поменутог вјештака да би било за очекивати а и природно, да у таквим околностима тијело Ж.К. има лежећи положај на леђима или стомаку, па да то упућује на закључак да је тијело тог убијеног највјероватније постављено у тај положај, а при чему би, под претпоставком да је тачан исказ свједока Д.К. који је навео да је непосредно након пуцњаве када је наишао тим путем, видио Ж.К. како клечи, са рукама иза главе те да му је потом у једном тренутку глава и клонула, у таквој ситуацији и позицији руку лица које умире, руке би под утицајем земљине теже и нагиба терена на доле, пале према напријед и испред главе и стомака, а никако иза главе и леђа, како је то у конкретном случају, што додатно указује да је положај тијела Ж.К. резултат његовог намјештања од стране другог лица, а при чему изгледи и карактеристике трагова крви на одјећи (доњи дио тренерке, гаћице и бијела мајица), то јест њихова локализација, распоред и правац пружања, указују да се изливена крв у првој фази, док се именовани налазио у усправном положају, слијева под утицајем силе земљине теже на доле, а у другој фази да се тијело налази у нижем, лежећем положају, на шта и упућују трагови крви на одјећи у виду разлијевања околу извора крварења, а и трагови крви изнад оштећења, те и појасног дијела тренерке и гаћица.

Такве констатације вјештака судске медицине др В.Т. поткријепљене су и налазом и мишљењем вјештака балистичке струке инг. В.М., али што суд није прихватио дајући образложење да се Ж.К., након што је рањен метком испаљеним из пиштоља оштећеног Г.И., наставио спуштати по инерцији ранијег кретања, још око 15-так метара низ макадамски пут, крварећи из те ране, па да стога и није тачан навод вјештака др В.Т. да је Ж.К. убијен на другом мјесту, јер да би се то десило (како је то тај вјештак навео) онда на путу и не би било трагова капљица крви, за које је суд утврдио да су фотографисане приликом увиђаја, иако из доказа у спису не произилази да је у тим траговима утврђено постојање крви, при чему је и за чауру која је пронађена уз тијело Ж.К. утврђено да траг у којем се налази та чаура, а који асоцира на крв, није крв нити је уопште биолошког поријекла, што је утврђено вјештачењем од стране вјештака биолошке струке др Д.К.1 из Б. факултета Универзитета у Б.2. Стога наведени закључак суда о постојању трагова крви по путу усљед кретања Ж.К., и није заснован на доказима који се налазе у спису предмета, имајући у виду да су вјештаци др В.Т. и инг. В.М. управо навели да би усљед рањавања Ж.К. на начин на који је то суд утврдио, на лицу мјеста требало бити пронађено најмање два литра крви, а што у конкретном и није случај.

Такво закључивање суда се не може оправдати ни појашњењем суда да су панталоне Ж.К. биле потпуно натопљене крвљу, те да је сува земља и упила крв, па да слиједом тога и није утемељено мишљење наведених вјештака да је тијело Ж.К. било вучено по тлу, јер би усљед таквог вучења тијела (по утврђењу суда) морало доћи и до оштећења одјеће цијепањем а не само до њеног прљања земљом, а којем закључку суда је одбрана оптуженог Б.Ђ. оправдано приговорила истичући да до цијепања одјеће и није морало доћи, с обзиром на квалитетнији материјал од којег је и сачињена.

Поред тога, у погледу вјештачења аутоматских пушака пронађених у ширем рејону лица мјеста (и то трећи дан од критичног догађаја), у побијаној пресуди није дато ни објашњење зашто је у аутоматској пушци број ..., на којој су пронађени ДНК трагови оптуженог Б.Ђ., затечен вјежбовни метак, чије је зрно (како је то констатовано приликом вјештачења) накнадно сабијено у чауру, при чему су обје пушке које су достављене на вјештачење, и биле са регулатором гасова у положају „R“ - рафална паљба, како то произилази из налаза и мишљења КТЦ МУП РС - Управе за ..., Јединице за ... Б.1 урађеног по вјештаку машинске струке инг. С.Ј., а насупрот чему је вјештак балистичке струке инг. В.М. констатовао да из фотодокументације тих пушака произилази да је пушка број ... била са регулатором паљбе не на „рафално“ већ „закочено“. Исто тако је тај вјештак навео да су учињени и бројни пропусти и погрешке приликом идентификације аутоматских пушака из којих су испаљена поједина зрна и фрагменти зрна, па да ни метода доказивања трагова пуцања, према урађеном вјештачењу, са стајалишта струке и прописане стандардне оперативне процедуре за доказивање трагова пуцања у Европској унији, која је коришћена у конкретном кривичном предмету (тзв „Гонзалесов тест“) нема доказну вриједност, јер уколико су коришћеним тестом доказане честице са карактеристичним плавим обојењем, то никако и није доказ да се ради о честицама барута, већ да то у најбољем случају може бити само индиција да се ради о тим честицама.

С обзиром на наведено, неспорно произилази да није прихватљиво образложење суда да није било потребе за вршењем реконструкције догађаја на лицу мјеста, а уз примјену 3D скенера, како је то суд неправилно образложио наводећи да се том реконструкцијом и не би утврдиле нове чињенице нити уопште разјаснило чињенично стање, којем закључку суда је одбрана оптуженог Б.Ђ. оправдано и приговорила.

Како налазе и мишљења вјештака судске медицине др В.Т. и балистичке струке инг. В.М., суд и није на адекватан начин цијенио, иако се они односе на одлучне чињенице од којих и зависи правилност и потпуност чињеничне основе побијане пресуде, произилази да је у конкретном случају погрешан приступ суда у погледу оцјене доказа у побијаној пресуди. Стога су остали без правилне оцјене, кључни дијелови налаза и мишљења тих вјештака, које суд и није прихватио, насупротив чему је прихватио налаз и мишљење вјештака судске медицине др М.С., чије вјештачење и није извршено уз учешће вјештака балистичке струке, иако је управо вјештак др М.С. истицао да би се његово вјештачење требало допунити налазом и мишљењем вјештака балистичке струке у погледу повреда које је задобио оштећени С.К.1, а што је у конкретном случају изостало, у вези са чим је одбрана оптуженог Б.Ђ. оправдано и предложила да се изврши реконструкција догађаја на лицу мјеста, са 3D скенером, а који приједлог одбране суд није прихватио, иако све околности предмета управо упућују на потребу таквог свеобухватног вјештачења.

Стога је у конкретном случају, извршени начин оцјене доказа од стране суда супротан обавези прописаној одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС, према којој је суд дужан савјесно оцијенити сваки доказ појединачно и у међусобној вези с осталим доказима, те на основу такве оцјене и извести закључак да ли је нека чињеница доказана или не, а чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) у вези са чланом 295. став 2. ЗКП РС, јер су изостали ваљани разлози о одлучним чињеницама, будући да су разлози које је суд навео у побијаној пресуди нејасни и у знатној мјери противрјечни.

Имајући у виду наведено, због учињених битних повреда одредаба кривичног поступка, побијана пресуда се не може испитати ни у погледу правилности чињеничног утврђења, како у односу на оптуженог Б.Ђ. а тако и у односу на оптуженог Р.Г., у погледу којег је суд, иако је правилно образложио да се на полиграфском тестирању тог оптуженог и не може заснивати судска одлука, ипак тај доказ на посредан начин увео у разлоге пресуде, констатујући да је тај оптужени „пао“ након полиграфског тестирања, чиме је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС, јер је пресуду засновао и на том доказу на којем се по одредбама наведеног закона и не може заснивати судска одлука, како се то у жалби браниоца тог оптуженог основано и истиче.

С обзиром на поменуте учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, побијана пресуда се не може испитати ни у погледу оптуженог Е.Б., који је ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дјело које му се оптужницом ставља на терет, слиједом чега се и жалба Републичког јавног тужилаштва указује основаном.

Ради изнесеног, а примјеном одредбе члана 329. став 1. тачка к) ЗКП РС је поднесене жалбе ваљало уважити, побијану пресуду у цијелости укинути и предмет вратити истом суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које је указано овим рјешењем, након чега ће, правилном оцјеном и осталих приговора из изјављених жалби, моћи донијети правилну и закониту одлуку.

Записничар

Соња Матић

Предсједник вијећа

Обрен Бужанин